

کنگره بیژوهنتی سالبانه داننتجویان علوم بیژنتکی کنتور اردهمین

9 **بیژم** کنگره بین المللی داننتجویان علوم بیژنتکی جمهور اسلامه ایران

مجموعه خلاصه مقالات ارائه نتده

محورهای کنگره:

محورهای ویژه کنگره:

کنترل فتنار خون
کاهتر سوانح و حوادث نرافیکه

علوم بالینه پزشکی
علوم پایه پزشکی
دندانپزشکی
داروسازی
پیراپزشکی
مامایه و پرستاری
فیزیوتراپی و علوم توانبخشه
بهداشت و تغذیه
طب سنتی و مکمل
قرآن پژوهی در طب
تحقیقات نظام سلامت
پژوهش درآموزش
فناوری های نوین
اخلاق در تحقیقات پزشکی
تحقیقات بین رشتهای
ابداعات و اختراعات

۶ تا ۱۰ آبان

داننتگاه علوم بیژنتکی مازندران

اثر گیاه شاهترج بر سطح قلبی مالون دی آلدئید در موشهای صحرایی دیابتی شده با استرپتوزوتوسین

مریم راهنمای بشم (۱) محمد حسن قوسیان مقدم (۲) مهرداد روغنی (۳)

۱. کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پزشکی، دانشگاه شاهد، تهران.

۲. گروه بیوشیمی، دانشکده پزشکی، دانشگاه شاهد، تهران.

۳. مرکز تحقیقات نوروفیزیولوژی دانشگاه شاهد، تهران

سابقه و هدف: دیابت یکی از شایعترین بیماری های خدد درون ریز است که سبب افزایش میزان گلوکز خون گردیده و منجر به از بین رفتن تعادل بین رادیکال های آزاد و دفاع آنتی اکسیدانی می گردد. افزایش استرس اکسیداتیو باعث ایجاد اثرات مخرب بر بافتهای مختلف از جمله قلب می باشد. میزان آسیب را می توان با اندازه گیری سطح MDA به عنوان شاخص استرس اکسیداتیو بررسی نمود. گیاه شاهترج به دلیل داشتن آنتی اکسیدان های پروتئین و ایزوکوئینولین دارای خاصیت آنتی اکسیدانی می باشد که در این مطالعه اثر مصرف خوراکی گیاه شاهترج بر سطح قلبی MDA بررسی شد.

مواد و روش ها: در این مطالعه تجربی، ۳۲ رت از نژاد ویستار با محدوده وزنی ۲۵۰-۲۰۰ به ۴ گروه ۸ تایی کنترل، کنترل تحت درمان با شاهترج، دیابتی و دیابتی تحت درمان با شاهترج تقسیم شدند. گروه های دیابتی و دیابتی تحت درمان با تزریق داخل صفاقی ۶۰mg/kg استرپتوزوتوسین دیابتی شدند. ۳ روز پس از تزریق استرپتوزوتوسین جهت اطمینان از وقوع دیابت از موشها خونگیری انجام شد. معیار دیابتی بودن موشها گلوکز سرم بیش از ۲۰۰ mg/kg است. بودر گیاه شاهترج با نسبت ۶/۲۵٪ به غذای گروه های تحت درمان اضافه گردید و برای ۴ هفته در اختیار موش ها قرار گرفت. پس از پایان دوره درمان، به روش بوتنری موش ها را کشته و قلب آنها خارج گردید. پس از توزین، هموژنیزه و سطح MDA و پروتئین بافت قلب اندازه گیری شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون آنوای یک طرفه استفاده گردید.

یافته ها: در موشهای دیابتی شده، یک افزایش معنادار در سطح مالون دی آلدئید قلب در حد ۳۷/۴ درصد مشاهده شد ($p < 0/05$) و تیمار با شاهترج سطح آن را در حد مطلوب و بطور معنی دار و به میزان ۲۵/۸ درصد کاهش داد ($p < 0/05$). بعلاوه، تجویز خوراکی این گیاه به موش های گروه کنترل تغییر معنی دار در سطح مالون دی آلدئید بافت قلب در مقایسه با گروه کنترل ایجاد نمود. نتیجه گیری: مصرف خوراکی و دراز مدت شاهترج در موش های دیابتی می تواند موجب کاهش مطلوب سطح قلبی مالون دی آلدئید در بافت قلب گردد که این در کاهش شدت عوارض قلبی عروقی دیابت قندی می تواند موثر باشد.

واژه های کلیدی: شاهترج، مالون دی آلدئید، دیابت، استرپتوزوسین، قلب